

Cena numeru 3 centy w Krakowie, Podgórze i na prowincji.

PRENUMERATA

Wydawane w Krakowie i K. 90 h. (z dostawą do domu) w prowincji z przesyłką pocztową i Kor. 50 hal. — Prace numerata za granicą i mkr. 50 L. 2 tr. 1 r.

NOWINY

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz petit 16 hal, za każdy następny rzę 12 hal. drobne ogłoszenia po 4 halera od wiersza (liczonym 20 hal). Naczelnik za wiersz petitowy 30 hal. Sprawy na każdej stronie po 4 Kor. — Załączniki 20 Kor. za trytykę. Inzeraty prowadzi w swoim zarządzeniu p. M. Hępczyński. Administracja „Nowin”: ul. Wiślna L. 2, otwarta od godziny 8 rano do godziny 8 wieczorem

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sokotowskiego, Pasaż Haasmana L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340. Ekspedycja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.

REDAKTOR NACZELNY

LUDWIK SZCZEPANIŁ

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340) od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulica Wiślna L. 2. Reklamistów nie zwraca się.

„NOWINY“ wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

NOWE POWIEŚCI.

Działek o doboru interesującej lektury w „Nowin” zyskała redakcyi oddawna uszanowanie wielkiej rzeszy czytelników. I nadal redakcyi „Nowin” dołoży wszelkich starań, aby jej liston „Nowin” był szarzem literacko wartościowym i pożytecznym.

Po ukłóceniu druku „Panny Kasi” i „Balonu do bieguna północnego” przystąpimy do druku kilku wysoce interesujących nowel, które w ręce redakcyjnej czekają swej kłody, poczem z dniem 1 Grudnia rozpoczniemy druk dwu nowych prawdziwie sensacyjnych powieści.

Drożyniane nonsensy sejmowe.

Przeciw dowozowi mięsa do miast. Ze Sejm nasz agrarny okazuje nadzwyczajnie mało zrozumienia dla potrzeb miejskiej ludności, typowym dowodem tego jest referat komisji gospodarstwa krajowego o wniosku pp. Stapińskiego i Czarneckiego, wysłanym Sejmowi, aby odwołali się nietylko przeciw dowozowi bydła do miast, ale także, aby zapobiegali przeciwnie wszelkiemu dowozowi mięsa zamorskiego.

Referat komisji jest, powtarzamy, rażącem dowodem krępatwa naszych agrarnych „ekonomistów”, odbicie nietylko w fałsie, ale w argumentach tak naiwnych, że przywożenie ich wywołuje mim efekt humorystyczny. Czytamy bowiem w tem sprawozdaniu, że zdaniem komisji produkcyja bydła trzennego jest wystarczająca na potrzeby ludności — i komisya dochodzi do wniosku, że „nie szczepność produkcyi, ale zbyt mała ilość przetwórców — kramarzy — sposobu prowadzenia handlu mięsem, jest jedną z najgłośniejszych przyczyn droższyny mięsa”.

Jest w tem trochę racyi, ale więcej fałsu. Prawdziwa, nie agraryzowska, statystyka wykazuje bowiem, że produkcyja bydła (dla faktury) nie jest zbyt mała w stosunku do zapotrzebowania i dowód bydlęcy na targowice galicyjskie jest dziś absolutnie niewystarczający. Nie można też czekać latami, aż produkcyja wzrośnie, lecz trzeba natychmiast zaradzić droższynie, grożącej ruiną ludności miejskiej.

Agraryusze sejmowi nie cofają się jednak przed takimi nonsensami argumentacyi, była tylko w chronić wielkich hodowców bydła przed — fikcyjnym — stratami, jakie dowóz mięsa argentyńskiego im mógłby wyrządzić. Oto czytamy dalej w referacie komisji:

„Konkurencyja mięsa argentyńskiego, jest zdaniem komisji, o tyle jeszcze niebezpieczniejszą od konkurencyi państw sąsiednich, n. p. bałkańskich, że oprócz wszystkich czynników oddziałujących na produkcyę drogą handlu, wchodzi czynnik nowy, bezpośrednio na hodowlę działający, a mianowicie niebezpieczeństwo zarażenia zaraz bydłych. Komisya przyznaje zaś, że cały przemysł mięsny w Argentynie jest w rękach północno-amerykańskiego trustu mięsnego, którego gospodarka w Chicago oburzyła temu lat parę cały świat cywilizowany, a przy obrazy obrotu wszelka kontrola weterynaryjna jest fikcyjną”.

I takie nonsensy, urągające wprost nietylko faktom, ale i zdrowemu rozumowi, odwołując się panowie agraryusze drukować i przedkładać Sejmowi, w którym siedzą przede takimi potulni reprezentantami miast — czy to kłopy czy wytręty dobrze hamoru pańów, którym się nim droższyny tak i tak nie wiedeć?

Dowóz zamorskiego mięsa do miast — ma, zdaniem tych panów, grozić zaważeniem zarazy bydłej w sztalach wielkich hodowców? To znakomite. Nawet gospodarza masarzy w Chicago, fabrykujących kiełbasy, opisana w powieści p. Upton Sinclaira, śluby agraryusom za argument przeciw importowi zamorskich świń mięsa z rzeźni w Argentynej! Mięsa tego konsumpcyja Anglii za niedowoleniem co roku setki milionów kilogramów — i nie skarży się

jakoś na niebezpieczeństwo zarazy bydłej i sławna hodowla angielska na nie cierpi!... Anglicy uważają też kontrolę weterynaryjną nad mięsem w Argentynie za dostateczną; dla pana Stapińskiego jest ona fikcyjną...

A przedstawiciele miast siedzą spokojnie i potulnie w Sejmie i pozwalają, aby krętkie agrarni urągali wprost interesom ludności miast, do partyjnego bezwzględnej egoizmu przydając kłopy w rodzaju powyższych argumentów.

Zaburzenia na uniwersytecie.

Zajęci, których widownia był wczoraj uniwersytet Jagielloński, wstrząsnęły silnie opinią publiczną i wywołały niemal jednogłośnie protest. Niewątpliwie stosunki na uniwersytecie Jagiellońskim pod niejednym względem nastrożają temat do usadźnionej krytyki, ale absolutnie nie można dopuścić, aby gwalt i terror były bronione, która się walka o katedry. Gwałt i terror nie wiódą do swobody myśli, nie gwarantują wolności nauki, miasto postępu wprowadzają nierzakończone. O tem snadź zapamiętli młodzi socjaliści, następcy i ludowy, demonstracyi przeciw publicznemu wykładowi księdza prof. Zimmermanna i walczą na laur z garścią sędziów i członków katedry „Polonii”. A czytając „Naprawdę” nie można się oprzeć obawie, że pewne żywioły korzystać będą z tej sfery, aby w dalszym ciągu wywoływać ferment.

Trafnie stwierdza odezwa stow. akad. „Zjednoczenie”, że „właściwym źródłem tej niekulturalnej akcyi jest chęć wytworzenia atmosfery, odpowiedniej dla agitacyi i propagandy partyjnej”.

Podobne zakusy i ekcesy — kończy ta odezwa — winny się spotkać z należyta odprawą.

Prof. ks. Zimmermann o demonstracyi.

Sprawozdawca nasz udał się wczoraj do mieszkania prof. ks. Kazimierza Zimmermanna celem zasięgnięcia informacyi, jak zapamięta się na wstępną demonstracyę, urządzoną przeciw niemu przez młodzież socjalistyczną i radykalną, oraz jakie zajmie na przyszłość stanowisko wobec ewentualnego ponowienia demonstracyi?

Ks. prof. dr. Kazimierz Zimmermann.

Na odgłos dzwonka do mieszkania profesorskiego, mieszczącego się na parterze w kamienicy l. 3 przy ul. Garnarskiej — otworzyły się drzwi, w których stała kilkunastoletnia, skromnie ubrana kobieta, prawdopodobnie gospodyni profesora. Widok jej przypomniał sprawozdawcy humorystyczną nowelkę ks. Zimmermanna, zamieszczoną przed laty w „Kuryerze Poznańskim” p. t.: „Moja baba, czyli przyczynki do charakterystyki księżych gospodyń” (Ks. Z. drukował w pismach poznańskich także kilka prac literackich z zakresu nowelistyki).

Gospodyni wprowadziła sprawozdawcę do pokoju gustownie, ale skromnie urządzonego. Pokój ten, w półmroku. Przystojnieta lampa, stojąca na stole,

Straszne skutki flgi dzialecącego. (Patrz „Ze świata”).

znajdującym się na środku pokoju — rzucała słabe światło. Siódz zastany był najświetniejszymi dziennikami, opisującymi demonstracyę wtórkową.

Sprawozdawcę przyjął profesor ks. Z. z wielką uprzejmością i oświadczył gotowość wszelkich informacyi. Ks. Z. jest mężczyzną w pełni sił, smukłym, o kształtnej budowie i o wybitnie charakterystycznych, silnych rysach twarzy. Cechuje je poważność, skupienie i energia. Osoba profesora wywiera wrażenie wielce sympatyczne. Mówi wolno, dobitnie, w głosie czuć dużą pewność siebie i stanowczość, choć głos ma łagodne brzmienie; literę r wymawia ks. Z. charakterystycznie, nieco podobnie do ł.

Na zapytanie sprawozdawcy co sądzi o demonstracyi, odpowiedział ks. Zimmermann:

„Demonstracyi spozostawałem się, wiedziałem bowiem, że rozruchem odzwyczajnym, wywołującym protestowania przeciw mojemu „publicum” — ale nie przypuszczałem, że demonstracya objawi się w tak niekulturalny sposób, że przybierze tak brutalne formy.”

— Demonstracya sprawiła ks. profesorowi zapewne wielką przykrość?

— Przykrość? — Tak, ale nie demonstracya jako taka, tylko jej brutalność; przedewszystkiem jednak to, że demonstrowano, nie wiedząc na-

Major DRIANT.

Baloner do bieguna Północnego.

Przedstawca francuskiego.

(Ciąg dalszy).

André nie wiedział do ostatniej chwili, jak daleko był na północy, gdyż swoje instrumenty miernicze zgubił. Podawał jeno w przybliżeniu, że był między 88 a 90°. Dr Petersen oznaczył ten punkt na 88° 42', zgadzał się więc w ogólności z Andréem.

W pamiętniku swoim opowiadał André pokrótko historię 19-miesięcznego pobytu w strzelach podbiegunowych, zaczynając od dnia odjazdu, tj. od 2 lipca 1897, kończąc zaś w styczniu albo w lutym 1899. Z początku zapisywał szczegóły z każdego dnia, potem, kiedy monotonne życie na polach lodowych nie dawało już tematu do zapisów, notował pokrótce przebieg tygodnia po tygodniu. Przy tych ostatnich zapisach brakowało nieraz daty. Śmierć ostatnich nieszczęśliwych w ciągu długiej nocy polarniej, prawdopodobnie w lutym 1899.

Pierwsze wiersze pamiętnika świadczą, jak ci trzej bohaterowie wierzyli mocno w powodzenie swojej wyprawy: 2 lipca 280 metrów. — Pięszę te słowa na pokładzie gondoli. Dusza moja jest przepiękna, ufnącością do Boga, w którego opatrność wierzymy.

Bóg lodowców i burz, jest także Bogiem dobroci i panem wiedzy i nauki. Jesteśmy w jego ręku, choći uwiezieni u jedwabnego zbiornika gazu, bujającego w przestworzu. Jedno tchnienie Jego woli może sprawić, że za kilka godzin dotrzemy do bieguna, do którego tyłu bohaterskich podręczników dotrzeć nie zdołano. Jeśli myślisz, aby dotrzeć do bieguna drogą powietrzną, była złą, to mam nadzieję, że mi ją Bóg przebaczy. Poszedłem na nią dla nauki i dla chwwały mojej ojczyzny”.

„Orzeł” musiał pozostawać w powietrzu przez około 30 godzin. Przez 16 godzin płynął w dobrym kierunku, wlokąc za sobą linę, która się jednakże zaczęła o szaliny cypel i wstrzymała balon. Chcąc odzyskać swobodę ruchu, André musiał linę odciąć, a balon, porwany sięgając tak znaczącego ciężaru, wznosił się do wysokości 800 metrów, dostał się tam jednakże w przeciwny prąd wiatru, który go zapędził do Grenlandyi.

Już stracił nadzieję odzyskania znowu kierunku ku północy, gdy nagle dostał się w cyklon, który w 20 godzin po wloczku zaczął go pędzić na nowo w zamierzonym kierunku; i znowu czytamy w dzienniku Andrego hymn dziękczynny do Boga:

„3 lipca, wysokość 460 metrów. — Chwała bądź Bogu! Przy ząpkach arkana, który nas pędzi, musimy stanąć na biegunie za ośm godzin, a przynajmniej przelecimy niedaleko od bieguna.”

BAZAR KRAJOWY Peleryny zakopiańskie, Serdaki na futrze, Serdaki i guńki sukienne, Kraków, Rynek 20 Kilimy w wielkim wyborze :: :: :: o najpiękniejszych wzorach.

wet, co powiem, jakie poruszę kwestyje i z jakiego stanowiska. Spodziewałem się, że wykład „O polskich organizacjach gospodarskich i społecznych w Wielkopolsce”, gdzie toczy się zawzięta walka z hakatki zajmie i zaciekać ogół młodzieży, zwłaszcza, że jest to przedmiot mało znany, a porusza sprawy bardzo ważne, mające wielkie znaczenie w rozwoju społeczeństwa.

— Tymczasem spotkała ks. profesora demonstracja, która jednak stanowczo potępiała opinię publiczną, czego dowodem artykuły dzienników z wyjątkiem „Naprodu”. Ks. profesor przegadaj opisy demonstracji i zapewne zwrócił także uwagę na artykuł „Naprodu”.

— Owszem. Treść artykułu rozśmieszyła mnie, opis zaś demonstracji zdziwił mnie wprost swoim fałszem.

— My znamy w Krakowie tę metodę...

— Treść artykułu rozśmieszyła mi przedwyśkitkiem z tego powodu, że nigdy nie pisałem broszurek agitacyjnych, któreby sprzedawano po odpuście; nigdy także nie byłem agitatorek i nie myślałem być w przyszłości. Do Krakowa nie przyjechałem w celach agitacyjnych. Gdybym był chciał prowadzić agitacyjną pracę, miałem po temu szerokie pole w Poznaniu. Tam była gotowa organizacja i znając dobrze tamtejsze stosunki mogłem skutecznie agitować. To jednak nie odpowiadało mojemu charakterowi. Mojem dążeniem była cicha, ściśle naukowa praca. To też z wielką radością przyjąłem nominację i wyjechałem do Krakowa z tą niezachwianą pewnością, że jako profesor będę mógł bez żadnych przeszkód oddać się nauce i pracy na polu socjologii. „Naprodu” zrobił ze mnie agitatora w Poznaniu i podczas wtorkowej demonstracji na Umiej Jagi, opisując ją fałszywie. Księgi żadnych nie zebrałem kto siebie aby brońmi mógł osoby i na sali widzialem jedynie ks. Mytkowicz z stojącego przy drzwiach — ze sali inni dowiedzieli się dopiero z dzienników, na byli nie widzieli ich; również fałszem jest, jakobymszchedał do oporu oświadczając mi młodzież słowa: „tylko siła, tylko siła!” Śmieszność zaś jest obrażenie „Naprodu”, że podczas omdlenia jednego ze słuchaczy nie ustąpił z katedry i nie pozwolił się wyciągnąć mu z pomocą. Żeż z za katedry nie mogłem z tej prostej przyczytny, że wtedy nie stałem już za katedrą, ale kto drwi, a ratunek mógł być zgola zbityczny, bo omdlałym zajęli się jego kolezy i wynieśli go z sali. I takie kłamstwa drukuje się z całą świadomością!

— W końcu zeszła rozmowa na temat możliwości ponownych demonstracji.

Sprawozdawca nasz zapisał:

— A jakie stanowisko zajmie ks. profesor wobec ewentualnych nowych demonstracji?

— Przed żadną demonstracją nie ustąpię, choćby mi nawet zwiastowano czynnie, choćby mi nawet poroniano...

— Więc wykłady nie będą zawieszono?

— To nie zależy odemnie... Ogłoszenie „publicum” na polecenie ministerstwa i ono może rozpoznać, aby wykłady zawieszono. O zniżeniu wynagrodzenia bezwzględnie ministerstwo i szkasu nie go decyduje. Janie stanowisko także w tej sprawie zajmie senat, nie wiem, ale ja bynajmniej nie jestem skłonny do zaprzestania „publicum”.

— Zatem wykłady będą się odbywać?

— O ile to odemnie zależać będzie, to tak!

Gdzie się wtedy dostanę? To jest tajemnicą Wszchemocnego i nie chcę o tem myśleć. Pytam się tylko sam siebie, czy zginiemy w nieznanych morzach, opływających Amerykę i czy te rufki bliższe, które będziemy wyrzucać, przelatując nad nią, dają się, dostrąną się kiedy do rąk naszych braci w Zewicy, aby im donieść: „Oto jedni z naszych, co pierwszy zjadł arktyczną tajemnicę”.

Potem nastąpiła katastrofa. Gdz ucieka z balonu. André nie mówi, może nawet nie widział wcale, gdzie, na jakiej szerokości się wówczas znajdował. „Orzel”, który przylądł tylko kilka metrów nad wodami, uderzył całą siłą w łódź z lodowców skat zaszroniętą mgłą. Wskutek uderzenia wypadł z gondoli Strindberg, który czuł się na dachu gondoli, a równocześnie podarły się wentyle. Balon opróżnił się szybko. Lotnicy toporami odcięli kabie, łączące balon z gondolą. „Orzel” zniknął ponad lodowcami, a André pisał:

„4 lipca. — Przez kilka godzin szukaliśmy naszego niezszczęśliwego przyjaciela: Wskutek upadku musiał zginąć natychmiast.

Jestemy zgubieni!

W okolicach 89 stopnia szerokości geograficznej, gdzie według moich obliczeń się znajdujemy, nikt nas szukać nie będzie. Wobec tego nikt nie będzie wiedział, dokądśmy dotarli, bo nieman nadziei, aby obna szostnie gołębice pocztowe, które właśnie odleciały, znalazły się kiedy w okolicy.

Proch ochronną skalę przetrzymamy dzisiaj ostatni nasz dzień. Będziemy sobie sami spyać grób”.

Dwa dni później:

ZE SWIATA.

Organizacja marynarów. Starokatolickie piśmo „Altkatol. Volkblatt” podaje w ostatnim numerze informacje o obecnym stanie marynarysty. Według tych informacji władze naczelna marynarów ma być „kapitula generalna” czyli „synod” w Warszawie. Paralel łączy się w okręgi z kustoszami na morze, okręgi zaś z komisjami na czele których stoją „prowincyjni ministrowie” a prowincyjni wikaryści. Obecnie istnieją dwie prowincje: polska i litewska. Na czele ostego księdza stoi „general minister” i „general wikary”. W Łodzi istnieje drukarnia marynarska, która wydaje dwa piśma: „Wiadomości marynarskie” i „Marynarski”, a także rocznik, kalendarz i „Poznanie” w języku litewskim wychodzi miesięcznik „Marynarski” z dodatkiem „Mariański Zwiast”. Duchownych mają marynarski 34, zakonnic około 120 z matką Kerkowską na czele. Mają parafem 54 kościoły, 166 kaplic, 35 ochronek i 16 szkółek z 3 700 osobami, 23 warsztaty rzemieślnicze, 5 sklepów spożywczych, 1 drukarnię i 1 księgarnię.

Z awiatki. Oczegaj awiator Legagnex w towarzystwie awiatora Martineta, podjął lot w Parryza do Brukseli na aparacie Farman. Według warunków konkursu aeroplan miał być obciążony na 150 kilogramów. Ponieważ waga obu awiatorów sięgała 145 kigr. obciążyli aparat otwierem. Każdą drogę, wynosząc 280 kilometrów, awiatorzy przebyli z niewyłąką szybkością, bo w przedaju trzech godzin. Przejrzał cały czas jasny i nosił się aparat na wysokości 500 do 700 metrów. Powodzenie przedsięwzięcia i szybkość jazdy zadowolęca pomysłom kierownika wiatru. Legagnex zamysłł wtorek rano w drodze powrotnej do Parryza, na przeszkodzie stanął silny praełowy wiatr, który zmusił go do odwołania lotu na dzień następnny.

Z N. Jorku donoszą: Awiator Ely wzniósł się z jadącego krążownika „Birmingham” w kierunku Chesapeake i wylądował w Norfolk. Jest to pierwszy eksperyment awiatyczny w marynarce.

Wnosząc się z pokładu Ely uderzył w wodę; skrzydło domoło nosokręzenia. Skutkiem tego po przelecień 2 mil (oskarżenie) musiał po dostęgnięciu wylądować.

Strasza skutki figla złodzieja. (Do ilu stracimy tytulowce). Dzieląc par statiwone i obel nie dorównane przez straszak, mają niekiedy na pozór igiarne, sabawne pomysły, których skutki je dnak mogą być straszne. Przykład takiego zgubnego figla wydarzył się we francuskiej wiosce Saus. Na łące, obok pasowej się krowy, bawilo się dwójce dzieci. Starszy wędralistwiek dotychczas przyszedł do głowy koncept, przywarzać swą trzęchliwą stróżkęję do ogona krowy. Puczuwają z tym jakiś niezwykły ciężar, krowa się apozyla i poczęła gwałtownie biegać ku stajni, ciągnąc za sobą nieznośne malchstwo. Na szczęście fartużek, którym dziecko było przywiązane, rozwiązał się jeszcze na łące, bo gdyby krowa była wlokła dziecko po gołoficy, niewątpliwie śmierć byłoby pantoła, a tak skończyła się na ciężkich, ale nie śmiertelnych obrażeniach!

„6 lipca. — Przeszukaliśmy za Strindbergiem całą okolicę; wolałśmy i strzelali, ale naprzóżno. Teraz śnieg padał tak gęsty, że zwłoki jego zasypie po kilku minutach. Dusza jego już jest przed Bogiem. Aby uprosić Wszchemocnego o złagodzenie naszych cierpień”.

Wykopali sobie groty. U wejścia zawieszili szwedzką flagę... I rozpoczęli zimowanie, monotone, długie okrzepo.

Na szczęście posiadali dwie strzelby i naboje. Zabili kilka białoniedźwi, przyczem omal ich nie rozstrzaskał niedźwiedź, który młode zastrzelił.

Nie mieli już żadnej nadziei ratunku. André jednak nie zaprzestał prowadzić badań. We wrześniu 1898 r. pracował na lodowcu nad wykopaniem otworu, dostępnego wód oceanu arktycznego. Mimo nadzwyczajnej ostrożności, mimo że przy pracy obaj przyjaciele byli związani linami, Frankeł wpadł pewnego dnia do dołu i w wodę na głębokość 4 metrów. André go wyciągnął, ale Frankeł nabawił się zapalenia płuc i już się wścieł nie podniósł; umarł w październiku 1898 r.

„18 października. — Nie mam ani odwagi, ani siły, aby wnieść z groty zwłoki mego biednego przyjaciela. Po raz ostatni mójliłem się nad nimi. Chciałem go pochować w otworze, któryśmy w lodowcu wybił, a który za 15 dni mógł zaszklić zupełnie. Przeraza mnie jednak samotność, jaka mnie poczuć czeka. Wobec tego, że mroźne zapobieganie rakakładowi, postawię ja w jego worku do spania w grocie. Przyrząbię sobie i będę sobie wyobrażał, że mój przyjaciel spłi. Oby mi się tak spokojnie, jak jego! 21 października. — Doczłogałem się do wybi-

Cud przyrody.

Hamburg i sąsiadująca z nim Altona, posiadają od dni kilku wprost niebywałą senzację, która poruszała do głębi mrowisko ludzkie obu tych miast olbrzymich.

Oto, w podobny niedaleko od Hamburga miejscowości Neungamme, zamieszkałej przeważnie przez ogrodników, dających się dla obu miast doskonałym warzyw, a głównie sławnych szparagów i nieprzejętymi tuskawkę, komuna hamburska zarządziła wiercenia próbne w celu zdobycia nowych źródeł wody, dla zasilenia swoich wodociągów. Kiedy w szubie Nr. 15, w głębokości 230 metrów przebito gory pokład wapieniowego kamienia, rozległ się w głębi ziemi huk do grzmotu podobny i w ślad za tem wyrzyla w górę obrzyna (otamna brudnej wody, która rozlewała się w okół ogromną masę, zmusiła inżynierów i robotników do ucieczki.

Wkrótce ustaly wody, a w jej miejsce z niemiejszą siłą hulałsem, pędził począł z otworu gaz ziemny, który z niewiadomych powodów, wnet zajął się płomieniem i buchnął na kształt gigantycznej pochodni wysoko pod niebiosa.

Największą ta zdaje się w Świecie pochodnia, pali się już od dni kilku, a mieszkanki Hamburga i Altony cagna przez cały dzień dziesiątkami tysięcy do Neungamme, aby ów cud przyrody oglądnać. Szczęśliwie w nocy huk wybuchającego i palącego się gazu słychać na kilkanaście kilometrów wokół, zaś luna obrzyna (kłacowem mianu) się blaskami z dalszej jeszcze widoczna jest odległości.

Najlepszy interes na owem zjawisku robią na razie właściciele okolicznych piwarń i restauracji, w których panuje ścisła niemowliz, jakoteż koleji miejska, która sprzedaje teraz 20 tysięcy biletów więcej niż dotychczas, tak, że musi wystawić codziennie kilkanaście pociągów nadzwyczajnych.

Na razie nie zdolano jeszcze sprawdzić czy proweniencya tego gazu ziemnego jest naftowa czy też węglowa, w każdym razie jednak, wedle wszelkiego prawdopodobieństwa, kryją się w wnętrzu ziemi w okolicy Hamburga olbrzymie mineralne bogactwa, przez przyrodę dotychczas zardżonnie strzeżone.

Umierający Tołstoj.

Ze stacy Otapowo nadleżała w nory wiadomości o zgnie Tołstoja. U sądniewego pisarza wywleżło się zapalenie płuć, które bardzo szybko postępowało. Więść okazała się nieprawdziwą.

Telegrafny tłumacz, szkolony w Altonie, towarzyszący chorobie Tołstoj, co następuje:

Otapowo. Ch. tego Tołstoj złożył w mieszkaniu niezelnika stacy. Zrani był przytomny, dyktował listy, czytał gazety. Następnie wywiązała się silna gorączka i majaczki. Często wolał swego przyjaciela Czerkowa, innym razem zdmieć mi się, że jest jeszcze w Jasnaj Polanie, to znów mówił oś cichob niezrozumiale, albo wolał: nie szukajcie mnie. Najczęściej zaś mówił sam do siebie o nicieł życia ziemskiego. Lekarz dr Makowiec telegraficznie prosił p. Suchotin, córke Tołstoj, przesyłać jej w Moskwie, o wyślanie kilku lekarzy na konsylium.

Gubernator polecił żandarmom, aby nie molestowali ani Tołstoj, ani odwiedzających go. Blakup Bluginos zaś oświadczył, że Tołst i każdej chwili będzie przyjeżdż do klasztoru, gdzieby go można było przegrywać. Hr. Tołstojowa w przy-

była już wraz z dziećmi do Otapowa. Od pieciu dni nie przyjmuje ona żadnych pokarmów; a trudem tylko udało się nakłonić ją do wypicia herbaty.

Otapowo. Tołstoj nie umarł, lecz choroba jest na ciężkie zapalenie płuc. Czynność serca bardzo słaba. Stan groźny.

Lew hr. Tołstoj urodził się 9 września 1828 r. w Jasnaj Polanie. Skończywszy studia służył w wojsku od r. 1851, po wojnie krymskiej wystąpił ze służby i poświęcił się pracy literackiej. W r. 1862 ożenił się z córką lekarza Behra w Moskwie. Głównie dzieła Tołstoj są: powieści historyczne „Wojna i Pokój” (1865), „Anna Karenina”, „Potęga ciemnoty” (dramat), nowela „Sobor Kreutzerowski”, „Zmarływładca”. Bardzo liczny jest szereg nowel i rozpraw, rozstrząsających zagadnienia religijno-etyczne i społeczne, które wywarły silny wpływ na życie umysłowe Europy i zdobyły Tołstojowi ogromny rozgłos. Tołstoj w 1901 r. został przez synod obłożony ekskomuniką.

Co słychać w mieście?

Wydanie Macocha nastąpiło dzisiaj w Granicy o g. 12. Przed godz. 9 rano sąd oddał Macocha w ręce wachmistra żandarmy p. Federowicz, który nałożył zbrodniarzowi kajdanki na ręce i wyprowadził z gmachu więziennego. Macoch przedstawując próg bramy więziennej, rzekł do dozorczy więzienia: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.

Macoch ubrany był po świecko, z dawnego duchownego stroju miał tylko na głowie czarny kapelus. Sultania zapakowano w walize, wraz z innymi rzeczami pozostała jeszcze w piętadze. Macocha w kwocie 390 rubli i 90 koron wręczono żandarmowi, który odda je wraz z więźniem wladom rosyjskim.

Przed gmachem więzienia czekała dorozka, która żandarm odstawił Macocha na dworzec kolejowy. Świadkami wywiezienia była tylko nie liczna gromada przypadkowych przechodniów, godzina bowiem wyjazdu Macocha była trzymiana w tajemnicy.

Na dworcu kolej. umieszczono Macocha do odjazdu pociągu na inspekcji policyjnej. O przywiezieniu go na dworzec gruchnięcia wieści w kilka minut później. W jednej chwili zbiegli się kolejarze i przegłoda publiczność, która szczerze wypełniła przedsiamek dworca. W chwili wyprawowania M. z inspekcji, tłum rozstąpił się i utworzył spacer. Na zbrodniarza spojrzali setki oczu ciekawych Macoch nie rzekł jednak nic, drgnął tylko, opuścił głowę i przeszedł spokojnie do pociągu. Wsiadł do coupe III klasy; w nim wachmistrz p. Federowicz. Pociąg ruszył i Macoch odjechał.

Sprawa dra Seinfelda. Sąd krajowy wyższy w Krakowie zatwierdził na wczorajszej sesji uchwałę władz radnej sądu krajowego karnej o wypuszczeniu dra Seinfelda na wolną stopę za kaucyj 200 000 koron. Rodzina ogłosiła się podobno do sądu o świadectwo, że nie jest w stanie złożyć kaucyj w tej wysokości.

Według naszych informacji z kół prawnych obniżenie kaucyj byłoby możliwe jedynie wtedy, gdyby rodzina przez spłacenie poszkodowanych zmniejszyła wysokość szkody.

Rozprawa przeciw lekarzowi drowi Liebenkindowi. Onegdaj domieliliśmy, że trybunał najwyższy nie zatwierdził wyroku uwalniającego dra L. z tego

Dlaczego ja ich opuszcim?!

Potem jeszcze kilka zdań, pisanych po ciemku: „Ciemno wszędzie!

A jednak czasem ta grola wydamie mi się zupełnie jasną — bezpłaniwa złudzenie!

Bądź mi zdrowa, ukochana Zwycyko! — Bywajcie zdrowi, wy wszyscy!

Wielki Boże, zabierz mój duszę w pokoju!”

Głęboko wzruszona ostatnimi słowami, pisane mi drzącą ręką na wyblakłym papierze, Krystyna poczęła cicho płakać. Taki sam okropny los czekał i ich także i byłby ich dosięgnął, gdyby energia Durtala i spuścizna Andrego nie była ich wydarła z objęć śmierci, która nieubłagane nad nimi zawisła.

— Ogłoszenie tego pamiętnika w dziennikach wywoła niesłychane wrażenie — zauważył sir Elliot. — Rzeczywiście, ta ekspedycja, której omalo zyciem nie przypłaciłem, przyniesie mi olbrzymie korzyści. Pan, kochany komendancie, otrzyma naturalnie większą część tych korzyści, bo oprócz połowy wygranej, która już do pana należy, otrzyma pan jeszcze połowę czystego dochodu z potoku Krystyny. To warte więcej, niż pensya najwyższego generała.

Durtal i Krystyna spojrzeli na siebie i uśmiechnęli się.

Kiedy sir Elliot zaczął się starać o koncesyj na eksploatację, dowiedział się, że uprzedził go młody francuski emigrant. I Durtal i Krystyna przyjęli tę wiadomość z zadowoleniem.

(Dokończenie nastąpi).

TOREBKI damskie ręczne skórkowe, najnowsze wzory i fasony w wielkim wyborze. Sztuka od K. 5. KUFRY, WALIZY, TORBY, NECESSERY, PORTMONETKI. SZCZOTKI różnego rodzaju, GRZEBIENIE do czesania i upięcia fryzur, LUSTRA, PERFUMY i PUDRY francuskie, MYDŁA, oryg. WODA KOŁONSKA, gliceryna ang. w tubach, MODNE szpilki do kapeluszy agrafki i broszki, naszyjniki łańcuszkowe, z perełek i aksamitne ozdobne, poleca ANI STAZY PRONCZAKÓW, ul. Floryańska L. 7.

Protokół.

jednomyślnie w sprawie honorarjów... p. T. Wilkiewicz w zakończeniu...

KAROL RYŻYK... Józefa Kulejczy... NIE ZANIEDRAJcie przed zakupem...

Najlepsze, najpraktyczniejsze do przedstawień na wsi czy w mieście są

JASEŁKA... erytaryum ludowe w 5-ciu oddziałach...

Ks. Leonard Solecki... Najbardziej wybitny i najświetniejszy...

Księgarni Katolickiej... Ks. Leonard Solecki...

Drobne Ogłoszenia... po 4 halercy od wyrazu...

Kasjerka... z kaucją potrzebna zaraz w cukierni...

Uczeln... wzbudzić zaraz umieszczenie w cukierni...

Uzdolnione starsze panny sklepowe... znajdują umieszczenie w handlu wędlin...

JÓZEFA BIALIKA... Kraków, Floryańska 51.

PORONIN... se szesn złewy pakę z cętem...

Najlepsze narzędzia do wyrycia... Szparadzi wyrzucił piteczek...

Najlepsze narzędzia do wyrycia... K. 9807. Najlepsze narzędzia do wyrycia...

Najlepsze narzędzia do wyrycia... K. 9807. Najlepsze narzędzia do wyrycia...

Wydawnictwo Łowczy...

Miód! Miód! Prawdziwy, czysty, smakomijny...

Na porę słotną! Rogózki... szesotkowe, kokosowe i żelazne...

Szczotki do wycierania nóg... Reim i Spółka, Kraków, Kalosze rosyjskie.

Proszę żądać... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Najmilsze... K. 9807. Najlepsze narzędzia do wyrycia...

Najmilsze... K. 9807. Najlepsze narzędzia do wyrycia...

Dra OETKER'A... prozkiem do piczenia. Jest to święta dla dzieci...

Pożyczki na 5 1/2 procent... bez rezydencji na lat 6, 10, 15 i 20...

Reprezentacja... krajowego, dolno-austriackiego Związku...

Reprezentacja... krajowego, dolno-austriackiego Związku...

Reprezentacja... krajowego, dolno-austriackiego Związku...

Reprezentacja... krajowego, dolno-austriackiego Związku...

Reprezentacja... krajowego, dolno-austriackiego Związku...

Wydawnictwo Łowczy...

Jest już czas... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

PIENIĄDZE dla każdego stanu!... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Korzystny interes... Sklep gwarantyjno-międzynarodowy...

Sklep gwarantyjno-międzynarodowy... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wielki interes... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wielki interes... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wielki interes... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wielki interes... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wielki interes... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wielki interes... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wielki interes... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wielki interes... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wielki interes... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wielki interes... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wielki interes... J. K. KONRAD... w Brku Nr. 2865 (Czesty).

Wydawnictwo Łowczy...

Reumatyzm, gorączka, neuralgia i cierpienia z odmożem pochodzące... CONTRHEUMAN

Wyrób i skład główny w B. FRAGNERA APTECIE... W Krakowie w aptece M. Małowski...

Stosowane na podarki gwiazdkowe Skrzypce do nauki... Najwyższe oznaczenie światowe!

Herbatę Cejlon... „Buzgalla Cejlon Tea”... pod własną marką ochronną „PALMA”...

A. Jawetka, w Krakowie... Diat PT. Kupców i Kółek rolniczych...

C. k. austr. koleje państwowe... Wyciąg z rozkładu jazdy ważnego od 1 października 1910 r.

Wyciąg z rozkładu jazdy... ważnego od 1 października 1910 r.

Wyciąg z rozkładu jazdy... ważnego od 1 października 1910 r.

Wyciąg z rozkładu jazdy... ważnego od 1 października 1910 r.

Wyciąg z rozkładu jazdy... ważnego od 1 października 1910 r.

Wyciąg z rozkładu jazdy... ważnego od 1 października 1910 r.

Wyciąg z rozkładu jazdy... ważnego od 1 października 1910 r.

Wyciąg z rozkładu jazdy... ważnego od 1 października 1910 r.

Wyciąg z rozkładu jazdy... ważnego od 1 października 1910 r.

Wyciąg z rozkładu jazdy... ważnego od 1 października 1910 r.

Wydawnictwo Łowczy...

NOWA APTEKA... Dnia 97 b. m. otwarta została nowa apteka...

Rządowo uprawniona... Rządowo uprawniona... Rządowo uprawniona...

K. RZĄCA I CHMURSKI... w Krakowie, przy al. dy. Szwarcy L. 4...

PALARNIA KAWY... poleca cyfrowo i hurtownie...

Franki koronkowe... z pierwszorzędnych materiałów...

Franki koronkowe... z pierwszorzędnych materiałów...

Franki koronkowe... z pierwszorzędnych materiałów...

Franki koronkowe... z pierwszorzędnych materiałów...

Franki koronkowe... z pierwszorzędnych materiałów...

Franki koronkowe... z pierwszorzędnych materiałów...

Franki koronkowe... z pierwszorzędnych materiałów...

Franki koronkowe... z pierwszorzędnych materiałów...

Franki koronkowe... z pierwszorzędnych materiałów...

Franki koronkowe... z pierwszorzędnych materiałów...

Franki koronkowe... z pierwszorzędnych materiałów...

Wydawnictwo Łowczy...